

گزارش سفر به خوزستان

بررسی وضع آب خوزستان

مرداد ۱۴۰۰

نوشته زیر بخشی از گزارش سفر دو روزه ام به خوزستان است.

در روزهای ۱۸ و ۱۹ مرداد سفر دو روزه‌ای به اهواز کردم تا وضع آب خوزستان را، فارغ از قیل و قال رسانه‌ها و دهان بدهان گشتن اظهار نظرهای درست و نادرست سایت‌های مجازی، و تنش‌های اجتماعی و اعتراض‌های خیابانی از نزدیک به‌بینم.

از سازمان آب و برق خوزستان و رصدخانه آب آن، از دانشکده مهندسی آب و محیط زیست دانشگاه شهید چمران دیدن کردم و در یک جلسه مجازی از نظرات کاشناسان‌شان در مورد مشخصات و مسایل طبیعی و فنی و اجتماعی کارون بزرگ و کرخه بهره بردم. رییس دانشکده دکتر قمشی است. مقاله پیوست چکیده مطالعات و نظرات او و هم‌کارانش است.

از هورالعظیم دیدن کردم. اطلاعات دقیق هور را در نوشته پیوست می‌توانید به‌بینید. به اجمال یک‌سوم از مساحت هور در خاک ایران و دو سوم آن در خاک عراق است. بند کوتاهی (dick) دو بخش هور را از هم جدا می‌کند. آب‌آورد بخش ایرانی از کارون و کرخه است. آب‌آورد بخش عراقی از دجله و فرات است که در حال حاضر بسیار کم است به طوری که سطح آب در طرف عراق بنظم در حد دو متر از طرف ایرانی پایین‌تر بود.

روز دوم در معیت و با راهنمایی سخاوت‌مندانه دکتر کیاست، معاون پژوهشی دانشگاه، در حاشیه اهواز به روستایی سر زدم که بگفته ساکنانش شبانه به مدت چند ده دقیقه در جایی در وسط روستا آب دارند. و خانواده‌ها به نوبت آن را به خانه‌های خود می‌رسانند و ذخیره می‌کنند. نحوه آب‌رسانی، انتقال با شلنگ از روی زمین بعضاً به طول چند ۱۰۰ متر است. هر خانواده شلنگ خود را روی زمین پهن می‌کند. روستا در عمق ۴-۶ متر آب زیرزمینی شور دارد. در و دیوار خانه‌ها و دکان‌ها نشانی و تلفن چاه‌کن‌ها را می‌شد پیدا کرد. در چنین روستاها که در جای‌جای کشورمان فراوان است، حدس می‌زنم نیاز آب شرب و پخت‌وپز ساکنین از ۷-۸ نفر-لیتر در شبانه‌روز تجاوز نکند. مسئله را با دکتر علی‌اکبر صالحی، رییس سازمان انرژی اتمی در میان گذاشته‌ام. شاید برای آن بتوان، جدا از کشمکش‌های خیابانی، راه‌حل پیدا کرد.